

Jeg er derfor uenig med forslagsstillerne, når det i bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 101 er anført, at Tv-overvågningsudvalgets betænkning ikke vedrører ansattes retssikkerhed i forbindelse med tv-overvågning.

Af generelle bemærkninger til beslutningsforslaget vil jeg desuden gerne erindre om, at arbejdsgivers generelle adgang til at iværksætte kontrolforanstaltninger, herunder overvågning over for ansatte, følger af arbejdsgiverens almindelige ledelsesret.

Men adgangen begrænses af de almindelige arbejdsretlige principper, hvorefter overvågning skal være sagligt begrundet og ikke må være krænkende for de ansatte. Endvidere stilles der et krav om proportionalitet, idet arbejdsgiverens interesse i at overvåge skal overstige hensynet til de ansattes interesse i at værne om en privatsfære.

Hvis en arbejdsgiver går ud over de her nævnte grænser, vil en sag kunne rejses i det fagretlige system eller ved de almindelige domstole. Der eksisterer således allerede i dag et arbejdsretligt værn imod, at arbejdsgivere overvåger ansatte på en krænkende måde.

Regeringen er fortsat af den opfattelse, at man bør være tilbageholdende med at lovgive på dette område. Det skyldes ikke alene, at vi på det danske arbejdsmarked har en mangeårig tradition for dialog frem for lovgivning, hvor parterne forhandler om tingene ud fra medarbejdernes ønske og arbejdspladsernes behov. Man må også have for øje, at overvågning og kontrol kan have mange former, og at grænserne for, hvad der er rimeligt og velbegrundet, derfor kan variere meget fra sag til sag.

Jeg vil nu gå over til at gennemgå beslutningsforslagets enkelte delpunkter. Med henvisning til en konkret sag foreslås det i punkt 1, at regeringen fremsætter lovforslag, der forbyder en arbejdsgiver at overvåge en ansat ved detektiv eller på anden måde, når denne er sygemeldt. Synspunktet er, at en arbejdsgiver i disse situationer alene må bede om en lægeerklæring.

Som nævnt kan sager om arbejdsgivers overskridelse af ledelsesretten rejses i det fagretlige system eller ved de almindelige domstole. Jeg har fuld tillid til, at man både i det fagretlige system og ved de almindelige domstole er i stand til konkret fra sag til sag at vurdere, om en iværksat overvågning går ud over grænserne for det tilladelige.

I det hele taget vil jeg i forhold til overvågning af medarbejdere fremhæve, at den slags

spørgsmål bedst kan løses og i de allerfleste tilfælde formentlig også bliver løst gennem dialog mellem arbejdsgiver og lønmodtager i f.eks. samarbejdsudvalg på den enkelte arbejdsplads. Vi har som nævnt i mange år foretrukket dialog frem for lovgivning på arbejdsmarkedet, og det mener regeringen vi bør holde fast i.

Det foreslås i beslutningsforslagets punkt 2, at ansatte, der krænkes ved tv-overvågning, detektivovervågning eller anden form for overvågning, skal sikres en ret til godtgørelse. Der er i den forbindelse henvist til en række sager, herunder en sag, som fortsat verserer ved Arbejdsretten, samt til mindretallets overvejelser i Tv-overvågningsudvalgets betænkning om en sådan bestemmelse.

Som jeg har nævnt, kan grænserne for arbejdsgivers ledelsesret prøves fagretligt eller ved de almindelige domstole. Hvis en overvågning konkret anses for retsstridig, vil der i det fagretlige system kunne pålægges arbejdsgiver at betale en bod, og ved de almindelige domstole vil der i særlig grove tilfælde kunne tilkendes en tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26. Den hjemmel, som forslagsstillerne efterlyser, findes således allerede.

Kl. 13.10

Jeg kan i relation til dette punkt desuden henviser til de bemærkninger om spørgsmålet, som er indeholdt i lovforslag nr. L 162, som vi også behandler i dag. Her har Justitsministeriet i punkt 7.6.1 nærmere redegjort for, hvorfor den almindelige bestemmelse om tortgodtgørelse i erstatningsansvarslovens § 26 efter regeringens opfattelse udgør et tilstrækkeligt værn for den, der anser sin personlige integritet for krænket ved f.eks. tv-overvågning.

Ifølge beslutningsforslagets punkt 3 skal det i overensstemmelse med mindretallets forslag i Tv-overvågningsudvalgets betænkning bl.a. sikres, at private og offentlige myndigheders tv-overvågning anmeldes til Datatilsynet senest 30 dage for iværksættelsen, at tilsynet skal kunne sætte en stopper for ulovlige overvågningstiltag og idømme tvangsbøder, og at Datatilsynet tillægges adgang til at inspicere private virksomheder.

Dertil vil jeg sige, at den behandling af personoplysninger, der sker ved tv-overvågning på frit tilgængelige steder, som udgangspunkt alene omfatter ikkepersonfølsomme oplysninger. Det vil sige, at der i langt de fleste tilfælde godt vil kunne iagttages og optages personer i helt sædvanlige dagligdags situationer.